

יאמר רבינו ז"ל בספרו של שבב"ל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפ"ל צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(חשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב) (החשב לטוב)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון תע"ב אהרי קדושים תשפ"ו

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדינתו יקרה בנאורה מרדנה לטובת כל האדם

הַתּוֹרָה מוֹרָה דֶּרֶךְ לְכָל אָדָם שֶׁבַע עוֹלָם בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא

בזאת יבא אהרן אל הקדש, כי אי אפשר לכנס לפני ולפנים ולתקן שם מה שהיה צריך הכהן גדול לתקן ביום הכפורים לכפר על כל ישראל כל עוונותם וכו' כי אם על ידי סדר העבודה הזאת שצויתה התורה הקדושה, אבל העוסק בתורה באמת הוא עולה על כל זה על ידי עסק התורה לבד ונכנס לפניו יותר ויותר מבחינת לפני ולפנים בבחינת כי יקרה היא מפנינים, כמו שדרשו רבותינו ז"ל, כי התורה כלולה מכל התקונים ונתתקן הכל ביחד.

ועל כן על ידי התורה בחינת ד' אמות של הלכה שהשאירו לנו הצדיקי אמת, הכל יכולים להתתקן, כי אין צריכין לכון הסדר כל כך כמו בקרבנות, כי התורה כלולה מכל מיני עבודות הקרבנות ותקוניהם וכוללת כלם ביחד בפעם אחד. וגם מעט שצריכין לידיע איזה סדר בעבודתו תודיע להם התורה הקדושה ותורה אותם סדר עבודתם כראוי, כי בשביל זה נקראת תורה, כי היא מורה דרך לשבים, לכל אדם שבעולם בכל מקום שהוא.

ועל כן עקר נחמתנו היא התורה בחינת ד' אמות של הלכה שהשאירו לנו הצדיקי אמת, שיש לכל אדם שבעולם בכל מקום שהוא אם ירצה, כי אף על פי שנסתלקו הצדיקי אמת, אבל חדושי תורה שלהם, שהם ההלכות שגלו נשארו לנו.

ליקוטי הלכות חלוקת שותפים ה' יב

פרשת השבוע

טועמיה

גורל אחד לה'

המתקת הדינים הוא על ידי הגורל כמו לעזאזל.

(פרוש דבר זה שמעתי מפיו הקדוש בשעת כתיבתי לפניו, שיקח שני מטבעות ויפיל עליהם גורל, גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל. והמטבע שעלה עליה הגורל לה' יתן אותה לצדקה, והשנייה שעלה עליה הגורל לעזאזל ישליך אותה לאבוד, ועל ידי זה נמתק הדינים).

ספר המידות המתקת דין צד

פירש פעם בצחות רבי מרדכי מסאקלוב ז"ל הפסוק והשעיר אשר עלה עליו הגורל לה' ועשהו חטאת, שכן הדבר נוהג שזה האיש הכשר שגורלו לה' חושש תמיד בעצמו שאינו יוצא כלפי שמיא בדבעי, ואדרבא רואה תמיד רק איך שהוא מלא חטאים וחסרונות, לא כן השעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי, הוא תמיד שמח בהוללות ואינו דואג על תכליתו, ונראה כאלו עומד חי, וכל זה הוא רק עד שמגיע יומו שאז נופל ללא תקומה כהשעיר החי הנשלח לארץ גזרה.

שיח שרפי קודש ה' תי

עמוד זה נתרם לע"נ החסיד ר' ישראל דב בער
ב"ר אייזיק שלמה אדעסער ז"ל

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בזאת יבא אהרן אל הקדש

קִדְשֵׁת יוֹם כְּפֹר כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ

אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לְפָנַי ה' וַיְמוֹתוּ, כִּי כָּל הַפֶּגֶם שֶׁל נָדָב וַאֲבִיהוּא שֶׁהָיוּ עֲדִיקִים נוֹרָאִים מְאֹד, אָבַל כָּל הַפֶּגֶם שֶׁלָּהֶם הָיָה בְּבַחֲיִנַת בְּקִיאוֹת הַנ"ל שֶׁלֹּא תִקְנֶנוּ בְּחִינַת וְנִפְיָק בְּחִינַת וְשׁוֹב, רַק רָצוּ לְהִתְקַרֵּב בְּדַבְּקוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר מִהַמּוֹדָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת פֶּן יִהְרָסוּ לְעֵלוֹת אֶל ה', וְכַמְבֹאָר בְּפָסוּק זֶה בְּקִרְבָּתָם לְפָנַי ה' וַיְמוֹתוּ.

וְעַל כֵּן הִזְהִיר אֶת אֶהֱרֹן עַל זֶה וְאֵל יָבוֹא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁלֹּא יָמוֹת כְּדָרְךָ שְׁמוֹתוֹ בְּנָיו עַל יְדֵי שְׁפָגְמוֹ בְּבַחֲיִנַת בְּקִיאוֹת בְּעֵיל וְנִפְיָק כַּנ"ל, רַק בְּזֹאת יָבֹא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְקַבֵּל דָּרְךָ הַתְּשׁוּבָה כִּי אִם עַל יְדֵי הַעֲדִיקִים שֶׁבְּקִיאוֹת בְּהִלְכָה זֹאת הֵיטֵב, שֶׁהוּא בְּחִינַת הָעֲבוּדָה שֶׁל יוֹם כְּפֹר וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ גַּם עָלֵינוּ בְּחִינַת בְּקִיאוֹת הַנ"ל שֶׁהוּא דָּרְךְ הַתְּשׁוּבָה הַנ"ל שֶׁנִּזְכָּה לִילָךְ בּוֹ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, שֶׁזֶהוּ כָּל קִדְשֵׁת יוֹם כְּפֹר לְזָכוֹת לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת.

ליקוטי הלכות שבת ז' נב

עמוד זה נתרם לזכות
החפץ בעילום שמו שיחי

קדושים תהיו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

בְּקִדְשָׁהּ שֶׁל מִעֲלָהּ

בְּאֵמֶת אֶפְלוּ כְּשֶׁהָאָדָם מִשְׁקַע, חַם וְשָׁלוֹם, בְּתַאֲוֹת שֶׁל הַתֵּר, הוּא בְּבַחֲיִנַת הַסִּתְרָה וְכוּ', כִּי צָרִיךְ לְשַׁמֵּר עֲצֻמוֹ מְאֹד אֶפְלוּ מִתַּאֲוֹת שֶׁל הַתֵּר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרְכָהּ, קִדֵּשׁ עֲצֻמְךָ בַּמִּתָּר לָךְ וְכוּ', כִּי צָרִיךְ לְהִשְׁלִים בְּחִינַת הַקִּדְשָׁה עַל יְדֵי בְּחִינַת הַתֵּר שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּרֻגוֹם, דְּהֵינּוּ לְשִׁבְרַת תַּאֲוֹת הַתֵּר, וְלִנְהַג קִדְשָׁהּ בְּכָל דְּרָכָיו, אֶפְלוּ שֶׁל הַתֵּר, כִּדֵּי לְשִׁבְרַת הָרַע שֶׁבַּתְּרֻגוֹם, שֶׁבְּבַחֲיִנַת הַתֵּר. וְלַעֲלוֹת הַטּוֹב שִׁישׁ שָׁם אֶל הַקִּדְשָׁה לְהִשְׁלִים לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ עַל יְדֵי זֶה כַּנִּל.

ליקוטי הלכות מאכלי עכו"ם א'

תְּכַלִּית הַקִּדְשָׁה – שֶׁצָּרִיכִין לְקַדֵּשׁ עֲצֻמוֹ כָּל כּוֹף, עַד שִׁיגְרֵשׁ מִפְּנֵי גַם אֲחִיזַת הַתַּאֲוָה הַנֶּאֱחָז בּוֹ מִחַמַּת הַיְּבִיקָה, כִּי כָּאֵן בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ מִדּוֹת, מִדְּבַר מִתְּכַלִּית הַקִּדְשָׁה גַם בְּהַתֵּר, שֶׁצָּרִיכִין לְהַתְקַדֵּשׁ מְאֹד בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ מִדּוֹת אֶפְלוּ בְּהַתֵּר, וְאֵל יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְצַרְךָ עֲצֻמוֹ וְתַאֲוֹתָיו כָּלֵל, כִּי אִם מֵה שֶׁמְכַרָּח לְעַבּוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ, בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה כְּרָצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ כַּנִּל.

ליקוטי הלכות ערלה ד' נח

ענינא דיומא

טועמיה

פסח שני

אין יאוש בעולם כלל

עקר שלמות התשובה שאפלו כשרואה האדם את עצמו שהוא רחוק מאד מה' יתברך וטמאתו עליו ממעשיו הרעים, אף על פי כן יחזק את עצמו ויבוא בקידה והכנעה לפני הצדיק האמת ולפני ה' יתברך וישאל על נפשו כמו ששאלו אלו האנשים שהיו טמאים ששאלו למה נגרע להקריב את קרבן ה' וכו'. כמו כן ישאל כל אחד על נפשו אם יודע בעצמו טמאתו ממעשיו שיבוא וישאל ואם נפשי מטמאה במעשי הרעים אף על פי כן למה אגרע להקריב קרבן ה' דהינו להתקרב לה' יתברך לעסק בתורה ולהתפלל וכו' פי בודאי יש לו תקנה גם כן להתקרב לה' יתברך. ואז בודאי ימצא לו ה' יתברך תקון ויודיע להצדיק כמו שהודיע למשה תקון הפסח שני וכו'.

ובזה הורה לנו דרך התשובה שאין שום יאוש בעולם כלל, כי אף על פי שעבר זמן של עקר התקון ואנחנו טמאים במעשינו עדין יש תקנה אפלו שלא בזמנו, כי יש תקונים נפלאים ונעלמים מאד שיכולים לתקן אותנו גם עתה ובכל יום ויום. ובלבד שלא ניאש עצמנו מצעקה ותפלה לשאל בכל פעם למה נגרע להקריב את קרבן ה'.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' טז

עמוד זה נתרם ליכות ישראל בן רות הי"ו
וכל משפחתו שיחיו

טוֹעֲמֵיהָ

ההולכים בתורת ה'

ח' תנינא - תקעו תוכחה

וְלֹא תִשָּׂא עָלֶיךָ חֲטָא

וּתְזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת לְזָכוֹת לְתִשׁוּבָה שֶׁל שַׁבָּת וְכוּ', וְאֵל תִּשְׁגִּיחַ עַל שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שֶׁנִּכְנָס בְּלִבָּךְ, וְאֵל תִּשְׁמַע לְדַבְרֵי מוֹסֵר שֶׁל הַבַּעַל דָּבָר וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, הָאוֹמְרִים מוֹסֵר בִּלְבַב בְּשִׁבִיל לְהַחֲלִישׁ הַלֵּב וּלְרַחֵק מִמַּעַט הַטוֹב שְׂרוּצִים לְתַפְסֵם בּוֹ, לֹא תֵאָבֵה וְלֹא תִשְׁמַע לָהֶם, כִּי אֵין שׁוֹמְעֵין דַּבְרֵי תוֹכְחָה וּמוֹסֵר כִּי אִם לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק ח"ו, כְּאֲשֶׁר כָּבַר דִּבְרַתִּי עִמָּךְ הַרְבֵּה בְּזֶה שְׁכָל כּוֹנֵת הַ"רֵאשִׁית חֲכָמָה" וְשֶׁאֵר סִפְרֵי מוֹסֵר שְׂמוֹכִיחִים וּמְבַזִּים הַרְבֵּה אֶת הָאָדָם, אֵין כּוֹנֵתֶם לְהִתְרַחֵק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי אִם לְקָרֵב. וְיִוְתֵר מְזֵה צְרִיכִין לְשׁוּם לֵב בְּכָל עֵת לְהַבִּין בְּעֲצָמוֹ שֶׁלֹּא יִגִּיעַ ח"ו שׁוּם הִתְרַחֲקוּת וְהִתְרַשְׁלוּת עַל יְדֵי הַתּוֹכְחָה וּמוֹסֵר שֶׁנִּכְנָס בִּלְבַב, כִּי יִכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁהִתְעוֹרְרוּת הַתּוֹכְחָה וּמוֹסֵר שָׂבָא עַל הַלֵּב הוּא מֵהַקְדֻשָּׁה מֵהַכְרוּז הַיּוֹצֵא בְּכָל יוֹם, אֲבָל הַבַּעַל דָּבָר אוֹרֵב תָּמִיד עַל הָאָדָם, וּבְכָל הַמִּחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׂעוּבָרִים עַל הָאָדָם יֵשׁ בָּהֶם שְׁנֵי בְחִינּוֹת דְּהֵינּוּ סֵם חַיִּים וְסֵם מוֹת וְכוּ', עַל כֵּן עַל פִּי הָרַב מְהַפֵּךְ דַּבְרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים, וְרוֹצֵה דִיקָא עַל יְדֵי זֶה לְרַחֵק וּלְרַשֵּׁל לֵב הָאָדָם ח"ו, עַל כֵּן צְרִיכִין לְשׁוּם לֵב לְזֶה הַיֵּטֵב.

עלים לתרופה ב' ואתחנן תק"צ

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה צוֹעֶקֶת וּמְכַרְזֶת וּמוֹכִיחָה אוֹתֵנוּ תָּמִיד כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּרֵאשִׁית הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, עַד מְתֵי פְתָאִים תִּתְּאָהֲבוּ פְתִי, רַק בַּחֹל מַחֲמַת הַטְרָדָא שְׁבִימֵי הַחֹל וּמַחֲמַת שְׁלִיטַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא שִׁישׁ אַז, עַל כֵּן אֵינוֹ נִשְׁמַע קוֹל הַכְרוּז וְהַתּוֹכְחָה כָּל כָּף. אֲבָל בְּשַׁבָּת שְׂאֵז נִכְנַעַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא, אַז נִשְׁמַע לְכָל אֶחָד בְּלִבּוֹ קוֹל הַכְרוּזִים הַקְדוּשִׁים וְהַתּוֹכְחָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהַתּוֹרָה מְכַרְזֶת וּמוֹכִיחַת אוֹתֵנוּ, עִי"ז בְּאֵין הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה לְכָל אֶחָד, וּמִתְבוּנִן בְּעֲצָמוֹ עַל אֲבִדַת נַפְשׁוֹ בִּימֵי הַחֹל, שֶׁזֶה בְּחִינַת כֵּיוִן שִׁשְׁבַת וַי אֲבָדָה נַפְשׁוֹ.

יקרא דשבתא תורה ח' תנינא

עמוד זה נתרם לע"נ החסיד ר' ישראל דב בער
ב"ר אייזיק שלמה אדעסער ז"ל

זמני שבת קודש פרשת אחרי קדושים

ניו יארק	אומן	הר יונה	מודיעין עילית	מירון וצפת	בני ברק	בית שמש	ירושלים וביתר	אין לסמוך על הזמנים בצמצום
7:22	7:41	6:39	6:48	6:40	6:55	6:38	6:38	הדלקת הנרות
7:44	8:03	7:19	7:18	7:20	7:17	7:18	7:18	שקיעה ערב שב"ק
2:17	2:42	1:43	1:43	1:43	1:44	1:43	1:42	חצות הלילה
4:33	4:00	4:40	4:43	4:39	4:43	4:43	4:43	עלות השחר
5:02	4:37	5:04	5:07	5:03	5:08	5:08	5:07	עטיפת הטלית
6:03	5:50	5:58	6:00	5:57	6:01	6:01	6:00	נין החמה
8:29	8:11	8:26	8:29	8:25	8:29	8:29	8:28	סוף זמן קר"ש מג"א
12:54	12:57	12:37	12:38	12:36	12:39	12:38	12:37	חצות היום
7:46	8:05	7:19	7:18	7:20	7:18	7:18	7:19	שקיעה שב"ק
8:58	8:58	7:55	7:55	7:55	7:56	7:54	7:53	צאת השבת
	9:17	8:32	8:31	8:33	8:30	8:31	8:32	צאה"ש 72 דק'

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיע"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלווחה 2450

עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת אמור

שבת קודש	יום שישי	יום חמישי	יום רביעי	יום שלישי	יום שני	יום ראשון	
ג.	יט:	יט.	יח:	יח.	יז:	יז.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"ב
קא	ק	צט	צח	צז	צו	צה	דף היומי ליקוטי הלכות ח"א
קעט	קעז	קעה	קעג	קעא	קסט	קסז	שני עמודים ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
תורה ח' תגינא תקעו - תוכחה							התורה הזמנית